

KRZESIĆ (17) *vb impf*

e pochylone.

inf krziesić (1). ◇ *praes 3 sg* krziesi (1). ◇ *praet 3 sg m* krziesił (6). ◇ *3 pl m pers* krziesili (2). ◇ *part praes act* krzészac (7).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. krzesać.

Przywracać do życia, wskrzeszać, ożywiać [kogo] (17) :

Zwrot: »umarłe (a. martwe) krzesić« [szyk zmienny] (17): [Chrystus] nauczaiątz wás w zákonie/ krzéffiątz mártwé/ vzdráwiál wás niemotzné OpecŻyw 124, 92v; WróbŻołt 117; tákyego lekarzá ma to cyáło/ ktory y martwe krzeši. KromRozm I O3v; KrowObr 82, 121v; RejPos 5, 10, 81, 114v, 206; Był [Linus] ták świętego żywotá iż czárty wypędzał z ludzi/ vmárle krzešił/ ludzi vzdrawiał. BielKron 145v, 101, 138v, 142, 158; RejZwierc 128v.

Synonim: ożywiać.

Formacje współrdzenne: skrzesić, wskrzesić, wskrzesić się; krzeszać; skrzeszać, wskrzeszać.

Cf KRZESZENIE